

VED JORDPÅKASTELSEN

Kjærlighet fra Gud
springer like ut
som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn,
i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud
er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred,
for Gud selv er kjærlighet.

T J. N. L. Schjørring 1854 - M H. S. Thompson 1852

Familien takker hjerteligst for deltagelsen på
Thorsteins siste reise.

*Prest: Svein Malmbekk
Organist: Gro Bergrabb*

*Klarinett: Håvard Lund
Fele: Susanne Lundeng
Trommer: Ragnar Lund Petersen*



Gildeskål Gravferd
Ved Breivik Gartneri AS

Thorstein Sverre Lund

★ 13.08.1948 † 23.01.2024

Gildeskål Hovedkirke
onsdag 31.01.2024

TIL INNGANG

Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid
mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
å finna det største verd;
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet
å spegla Guds himmel av.

T Anders Vassbotn 1892 - M Per Steenberg 1923

FØR TALEN

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart sviner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!



Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgnrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

T H. F. Lyte 1847 - M William Henry Monk 1861

TIL AVSLUTNING

Å eg veit meg eit land langt der oppe mot nord
med ei lysande strand mellom høgfjell og fjord.
Der eg gjerne er gjest, der mitt hjarta er fest
med dei finaste, finaste band. /: Å eg minnest,
å eg minnest, å eg minnest så vel dette land:!

Denne heimen er meg kjær, som den beste på jord,
Han mitt hjarta er nær denne fjetrande fjord.
Å det målande fjell, og den strålande kveld,
Hugen leikar, han leikar på deim /: Å eg minnest,
å eg minnest, å eg minnest så vel denne stad:!

Og eg lengtar så titt dette landet å sjå,
og det dreg meg så blidt når eg langt er ifrå.
Med den vaknande vår vert min saknad så sår,
at mest gråta, mest gråta eg kan. /: Å eg minnest,
å eg minnest, å eg minnest så vel dette land:!

T: Elias Blix - M: Adolf Thomsen